

Sygn. akt VII U 638/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: Sędzia S.O. Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant: st. sekretarz sąd. Małgorzata Gruza

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 roku w Lublinie

sprawy J. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 27 lutego 2015 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. K. (1) prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia (...) roku.

VII U 638/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.02.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w L., odmówił J. K. (1) przyznania emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.), gdyż ubezpieczony:

- nie osiągnął 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych;
- nie osiągnął 15 lat pracy w szczególnych warunkach, bądź szczególnym charakterze.

W odniesieniu do obydwu wskazanych wymogów organ rentowy nie uwzględnił do ogólnego stażu pracy okresu od (...) do 16.02.1975r. i od 20.12.1976 r. do 31.05.1977 r. (łącznie 4 lata, 10 miesięcy i 7 dni) z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, na podstawie zeznań świadków (k. 18, 19, tom I a.r.), które uznano za niewiarygodne. W zeznaniach brak było zdaniem ZUS dokładnych adresów świadków i nie wynikało z nich czy widzieli oni codzienną pracę wnioskodawcy w gospodarstwie. Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy uwzględnił okres pracy w Zakładzie (...) od 1.02.1994r. do 10.12.1998r., w wymiarze 4 lat, 7 miesięcy i 15 dni.

Nie uwzględnił natomiast okresu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy Usługowo - (...) w K. od 3.10.1979r. do 30.11.1991r., ponieważ w przedłożonym świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 30.06.1994 r. (k. 7 a.r.)

nie określono charakteru pracy według wykazu, działu i pozycji w/cyt. rozporządzenia RM i nie powołano przepisów resortowych. (decyzja – k. 28 akt emerytalnych).

Z odwołania J. K. (1) od powyższej decyzji wynika żądanie zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia poprzez ustalenie mu prawa do emerytury. (k. 2as)

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie, powtarzając argumentację, wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (k.4as)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. (1) urodził się (...), nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, wniosek o emeryturę złożył dnia(...) i na dzień wydawania zaskarżonej decyzji nie pozostawał w zatrudnieniu, mając ustalone prawo do renty (bezsporne).

Ponadto organ rentowy ustalił, że wnioskodawca legitymuje się sumarycznym stażem emerytalnym, wynoszącym 23 lata, 2 miesiące i 15 dni oraz okresem wykonywania pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 4 lata, 7 miesięcy i 15 dni w Zakładzie (...) od 1.02.1994r. do 10.12.1998r., wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako operator pras hydraulicznych oraz walcowania gumy wskazanych w wykazie A, dziale IV, poz. 21 rozporządzenia RM z 1983r. (świadczenie wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 22 a.e., karta przebiegu zatrudnienia k.27 a.e., decyzja – k. 28 a.e.) .

Nieuwzględnionego okresu zatrudnienia pracy w warunkach szczególnych wnioskodawcy dotyczyło świadectwo pracy w warunkach szczególnych, wystawione przez (...) dnia 30.06.1994r., zgodnie z którym ubezpieczony był zatrudniony u tego pracodawcy w okresie od 03.10.1979r. do 30.11.1991r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach operatora pras do wulkanizacji wyrobów gumowych oraz walcownika gumy, wskazanych w wykazie A, dziale IV, poz. 21, pkt 15 rozporządzenia RM z 1983r. świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 7 a.e., gdyż nie określono charakteru pracy według wykazu, działu i pozycji w/cyt. rozporządzenia RM i nie powołano przepisów resortowych.

Do ogólnego stażu pracy nie zaliczono okresu od(...)do 16.02.1975r. i od 20.12.1976 r. do 31.05.1977 r. (łącznie 4 lata, 10 miesięcy i 7 dni) z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, na podstawie zeznań świadków (k. 18, 19, tom I a.r.), które uznano za niewiarygodne.

Przy uwzględnieniu powołanych ustaleń i dowodów organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Rodzice wnioskodawcy od 1949r. posiadali gospodarstwo rolne o pow. ok. 4 ha, położone w miejscowości Z.. Było to gospodarstwo wielotowarowe, siano zboża, ziemniaki buraki, hodowano zwierzęta: krowy, świnie, konia, drób. Razem z rodzicami zamieszkiwał wnioskodawca, który do października 1978r. był tam zameldowany na stałe. Po skończeniu szkoły podstawowej nie kontynuował nauki, mieszkał z rodzicami, od dzieciństwa, w tym również po ukończeniu 16 roku życia pracował w tym gospodarstwie. Stale razem z matką i ojcem pracował w gospodarstwie rolnym. Wykonywał wszystkie niezbędne prace związane z prowadzeniem gospodarstwa. W czasie nieobecności ojca wykonywał także prace ciężkie związane z oraniem pola, sianiem zbóż, zbieraniem plonów. Pracował przy obrzędzie zwierząt. Praca w gospodarstwie stanowiła główne źródło utrzymania rodziny, z tym że ojciec dorywczo pracował na budowach. Siostry wnioskodawcy opuściły dom, podjęły pracę poza miejscem zamieszkania rodziców, jedna z siostr wyjechała się w okolice K.. Praca w gospodarstwie rolnym trwała w okresie po ukończeniu 16 roku życia tj. także od (...) do około marca 1974r. (3 lata i ok. 5 miesięcy) a także po powrocie z wojska po 20.12.1976r. do 31.05.1977r. 5 miesięcy i 12 dni) do momentu podjęcia pierwszego zatrudnienia pracowniczego w (...)

Dowód: zeznania wnioskodawcy k.30v w zw. z k. 58-59as, zeznania świadka E. G. k. 41-42 as, poświadczenie zameldowania k. 18 a.e., zaświadczenie ze Starostwa Powiatowego w K. k. 19as. Zważyć należy, że obecnie wnioskodawca miał trudności z przedstawieniem świadków na udowodnienie pracy w warunkach szczególnych, gdyż świadkowie poumierali. Jednakże jak wynika z akt rentowych w 1999 roku gdy ubiegał się o rentę także udowodniał

okresy pracy w gospodarstwie rolnym. Wówczas do akt rentowych zostały złożone zeznania K. F., S. S., zaświadczenie z Urzędu Gminy (k. 18-20 ar. t.I)

Ostatecznie było to bez znaczenia, gdyż wnioskodawcy odmówiono prawa do renty wobec nieustalenia niezdolności do pracy a gdy uzyskał prawo do renty w 2005 roku miał już wystarczający okres ubezpieczenia pracowniczego to stanowi to dodatkowy dowód, że istotnie wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym rodziców.

Wnioskodawca w marcu (...) roku został wezwany na Komisję Wojskową i chcąc uniknąć poboru wyjechał do siostry w (...). Tam został namówiony do pozostania i z dniem 29.04.1974r. podjął pracę w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym na czas nieokreślony. Z pracy został wcielony do wojska, stąd też nie uzyskał świadectwa pracy. Po wyjściu z wojska wrócił do rodziców, podjął pracę w gospodarstwie rolnym i zaniedbał udokumentowania tego zatrudnienia. Zachowała się jedynie umowa o pracę, którą nadesłało mu archiwum z K., ale nie ma dokumentów, z których można by w sposób nie budzący wątpliwości ustalić ten okres zatrudnienia. Archiwalia nie zawierają świadectwa pracy ani wzmianki kiedy stosunek pracy ustał i dlaczego. Wnioskodawca nie ma poświadczenia tego okresu w legitymacji ubezpieczeniowej, czy innym dokumencie. Do akt sprawy sądowej złożył uzyskaną umowę o pracę.

(k. 35-36as) W tej sytuacji wobec braku jednoznacznych dowodów na okres trwania tej pracy, Sąd nie zaliczył okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym a uznał w zakresie uzupełniającym pracę w gospodarstwie rolnym od ukończenia 16 roku życia do daty wyjazdu na P. oraz po powrocie z wojska do czasu podjęcia zatrudnienia w Spółdzielni (...) w Z..

J. K. (1), we wskazanym wyżej okresie, był zatrudniony w Spółdzielni Pracy Usługowo- (...) w K., filii w Z.. Spółdzielnia początkowo nosiła nazwę Powiatowej Spółdzielni Pracy Usług (...). Stanowiła oddział Wojewódzkiej(...)w L..

Filia w Z. mieściła zakład wulkanizacyjny, produkujący różne wyroby gumowe typu chlapaki, uszczelki do lamp, końcówki gumowe do lotek, paski do masek gazowych, ustniki, dużo rzeczy do samochodów typu przelotki pod kable. Produkcja była prowadzona w jednym pomieszczeniu, o powierzchni około 25 m. kw., zaopatrzoną początkowo w cztery prasy hydrauliczne a następnie po zakupach w 8, każdą obsługiwaną przez innego pracownika. Praca odbywała się w wymiarze ośmiu godzin dziennie, w systemie trójzmianowym.

Od początku zatrudnienia, przez okres 2 lat, w okresie od 1979r. do 1981r. wnioskodawca pracował przy prasie jako operator pras do wulkanizacji gumy a potem do końca zatrudnienia pracował jako walcownik.

Na teren zakładu przywożono gumę w proszku, która następnie była walcowana przez walcownika, po czym operatorzy pras ją cięli, wkładali w matrycę i z podgrzanego materiału wykonywali uszczelki. Praca ta była wykonywana w ruchu ciągłym, bez przestojów, co wynikało ze specyfiki procesu technologicznego. Zatrzymanie maszyny spowodowałoby bowiem zniszczenie gumy, a włączonej prasy nie można było zostawić bez opieki. Praca wnioskodawcy polegała na tym, że wycinał nożem albo nożyczkami mieszankę gumową i wkładał to w matrycę i w prasę hydrauliczną a pod wpływem temperatury się piekło, po czym wyjmowało wyrób gotowy. Prasa miała wysokość około 2 metrów, w środku były 4 prowadnice, po których przesuwaly się płyty z grzałkami elektrycznymi. Wielkość płyty zależała od rodzaju wyrobu, były płyty metr na metr ale i mniejsze. Płyta grzała, to znaczy grzały dwie z góry i z dołu do 200 stopni, matrycę wkładało się między płyty, które ją ścisnęły i podgrzewały, aby z gumy powstał wyrób. Prasa była napędzana hydraulicznie przez pompę i tłok. Prasy chodziły głośno, przy składaniu form metal stukał o metal i powstawał huk. W sumie praca polegała na tym, że musiał wyciąć gumę, włożyć do matrycy, ścisnąć, upiec wyjąć i tak powtarzalnie setki razy w ciągu 8 godzin.

W 1981 roku zmieniał się charakter pracy wnioskodawcy, zakład kupił walcarkę do mieszania gumy, była to maszyna służąca do mieszania mieszanek gumowych. Była to duża maszyna wyposażona w silnik elektryczny, który napędzał dwa wały, pomiędzy którymi była włożona guma i na to sypało się przyśpieszacze, dopełniacze, w postaci siarki, kauczuku. Sypało się to ręcznie szufelką. Wychodziła z tego taśma gumy, którą pracownicy zabierali do wyrobu

uszczelek. Z walca wyciągało się płachtę gumy o grubości w zależności od wyrobu, potem należało ją zwinąć, przełożywszy wcześniej folią, żeby się nie skleiała. Guma bardzo śmierdziała, tak samo jak kauczuk czy przyspieszacze i dopelniacze. Nie tyle dymiło się, ile kurzyło i rozpylało.

Pracy przy prasowaniu i walcowaniu gumy towarzyszyły duszące i szkodliwe opary podgrzanego surowca oraz używanych do jego zmiękczenia przyspieszaczy. Czynniki te oddziaływały w trakcie całej zmiany roboczej, ze względu na ciągły ruch prac. Wnioskodawca pracował bez maski ochronnej, jedynie w rękawicach roboczych. Praca była ciężka fizycznie, wszystko trzeba było ręcznie rzucić, dźwignąć, wyjąć.

Na walcu wnioskodawca pracował w tym samym budynku, ale w odrębnym pomieszczeniu, oddzielnym ściankami, aby na walec nie przechodziły opary z pozostałych pomieszczeń. Pracował w pomieszczeniu otwartym ze względu smród i kurz.

Prasy stały w pomieszczeniu wydzielonym z jednego magazynu a walcarka wydzielona z magazynu ścianą. Walcarka po pół godzinie rozgrzewała się do temperatury 60 stopni, że trudno było w rękach utrzymać gumę i trzeba było włączać chłodzenie. Pracowałem w rękawicach, innego specjalnego ubrania nie było. Do chłodzenia był zbiornik z wodą z pompą, pompę się włączało i to powodowało że woda szła przez wały, chłodziła je i spadała z powrotem do pojemnika. Jeśli chodzi o warunki pracy na prasie czy walcach to były podobne ale na walcach było gorzej bo bardziej śmierdziało i praca była cięższa. Zdarzało się, że w okresie zatrudnienia wnioskodawcy na walcu gdy nie było tego rodzaju pracy wnioskodawca w czasie zmiany pracował zamiennie jako operator prasy hydraulicznej do wulkanizacji gumy.

W 1991 roku rozpoczął się proces likwidacji Spółdzielni. Po 1994 roku w tym samym miejscu, na tych samych maszynach oraz zachowując ten sam rodzaj produkcji działalność gospodarczą rozpoczął były kierownik (...) M. M., prowadzący Zakład (...). Od 01.02.1994r. zatrudnił w nim wnioskodawcę na stanowisko operatora pras hydraulicznych przeznaczonych do wulkanizacji wyrobów gumowych oraz walcownika gumy. Charakter pracy wnioskodawcy i warunki pracy w tym zakładzie były identyczne jak w (...). Praca tak jak w poprzednim zakładzie była wykonywana w warunkach szczególnych. Mimo, że charakter pracy wnioskodawcy tak w (...) jak i w (...) był taki sam to ZUS uznał jako okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych jedynie pracę u S. M., negując pracę w (...) z powodów braków formalnych przedłożonego świadectwa, którego nie dało się zmienić ze względu na to, że zakład już nie istnieje.

Dowód: zeznania wnioskodawcy J. K. (2) – k. 28v-30 w zw. z 55v- 56as, zeznania świadków: Z. I. (1) – k. 42-43 as., S. M. k. 43-44as, M. S. – k. 44-45v a. s.; świadectwa pracy k. 6 ar, świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 7,8 i 22 ae

Sąd Okręgowy w całości uznał za wiarygodne wszystkie z powołanych dowodów osobowych. Świadkowie jako osoby obce względem wnioskodawcy, stąd niezainteresowane wynikiem rozstrzygnięcia, a ponadto zatrudnione razem z nim w spornym okresie, mogli w sposób obiektywny udzielić informacji co do faktów, w zakresie których dysponują dostateczną wiedzą. Ich zeznania były szczegółowe, każde z osobna i wszystkie łącznie były spójne oraz wzajemnie się uzupełniały. S. M., który we wcześniejszym okresie zanim został kierownikiem zakładu pracował jako operator pras hydraulicznych i walcownik, w związku z zatrudnieniem w (...) ubiegał się o emeryturę we wcześniejszym wieku i posiadał świadectwo pracy ze wzmianką o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych prawomocnym wyrokiem z dnia 27.02.2014r. w sprawie VII U 227/13 uzyskał prawo do tego świadczenia od listopada 2012r. Sąd Apelacyjny w Lublinie oddalił apelację organu emerytalnego nie podzielając zastrzeżeń ZUS. Pozostali świadkowie: Z. I. (2) i M. S. aktualnie mają sprawy sądowe, zmierzające do ustalenia im prawa do emerytur we wcześniejszym wieku w związku z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych w (...) w K.. .

Z zeznaniami świadków zgodne były zeznania wnioskodawcy, którym należało przyznać te same walory merytoryczne i formalne. Wiarygodne są też dowody na wykonywanie pracy w gospodarstwie rolnym co najmniej w okresie od

ukończenia 16 roku życia do marca 1974 i po zakończeniu służby wojskowej do czasu podjęcia pracy w Kółku Rolniczym.

Dokumenty znajdujące się w aktach ubezpieczeniowych, poza spornym świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie były kwestionowane więc sąd uznał je co do zasady za wiarygodne, jako sporządzone w przepisanej formie, przez upoważnione do tego osoby, w czasie, kiedy miały miejsce stwierdzone nimi okoliczności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 tej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 1998 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl art. 32 ust. 2 powołanej ustawy za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Z kolei na gruncie ust. 4 tego artykułu przesłankę wieku oraz rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których wskazanej kategorii osób przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, którymi w tym przypadku są – w myśl art. 195 w zw. z art. 194 ustawy – przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm., dalej: „rozporządzenie”).

Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, które są wymienione w jego przepisach oraz w załączonych do niego wykazach.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

J. K. (1), dodatkowo stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w okresie od 03.10.1979r. do 30.11.1991 r., a więc przez okres 12 lat i jednego miesiąca i 29 dni, wykonywał w szczególnych warunkach pracę przy produkcji i przetwórstwie wyrobów gumowych, o jakiej mowa w załączonym do powołanego rozporządzenia wykazie A, dziale IV, pozycji 21. Pracę tą wnioskodawca wykonywał na stanowisku operatora pras, a następnie także na stanowisku walcownika. Oba

z tych stanowisk są wskazane w zarządzeniu nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego (Dz. Urz. MG z dnia 3 sierpnia 1987 r.) – załącznik: wykaz A, dz. IV, poz. 21 – odpowiednio – pkt 15 i 19.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy we wskazanym charakterze.

Sumując ten okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych w (...) w K. od 03.10.1979r. do 30.11.1991 r., (12 lat, 1 miesiąc i 29 dni) z okresem zaliczonym przez ZUS z Zakładzie (...) od 01.02.1994r. do 31.12.1998r. (4 lata, 10 miesięcy i 10 dni – uwzględniając zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym także okresy niezdolności do pracy związane z otrzymywanym zasiłkiem chorobowym) wnioskodawca legitymuje się znacznie przekroczonym wymaganym 15 letnim okresem takiej pracy bo udowodnił 17 lat i 9 dni.

Jak wskazano wyżej Sąd uznał wnioskodawcy pracę w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia tj. od (...)do marca (...) (3 lata i ok. 5 miesięcy) a także po powrocie z wojska od 20.12.1976r. do 31.05.1977r. 5 miesięcy i 12 dni), do momentu podjęcia pierwszego zatrudnienia pracowniczego w Kółku Rolniczym.

Stosownie do art. 10 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe:

- 1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- 2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- 3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Tak więc ustalenie, że wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym przez okres niemal 4 lat pozwala na przyjęcie go w zakresie niezbędnym do uzupełnienia 25 letniego okresu ubezpieczenia, niezbędnego do przyznania prawa do emerytury we wcześniejszym wieku.

Biorąc pod uwagę powyższe, J. K. (1), na dzień 01.01.1999 r., osiągnął sumaryczny staż emerytalny – okres składkowy i uzupełniający wynoszący 25 lat.

Ponadto wnioskodawca ukończył (...)lat, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i na dzień wydawania zaskarżonej decyzji nie pozostawał również w zatrudnieniu, przez co spełnił przesłankę nabycia prawa do emerytury, wynikającą z obowiązującego wówczas art. 184 § 2 in fine powołanej ustawy.

Wnioskodawca spełnił więc wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury z art. 184 powołanej ustawy, co daje podstawę do zmiany zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie mu prawa do emerytury od dnia złożenia wniosku, tj.(...) (art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej).

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono, jak w wyroku.